

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 11 серпня 1984 року

№ 96 (3447).

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Роботу бюро і секретаріату ЦК ЛКСМ України по виконанню зауважень і пропозицій, висловлених на XXIV з'їзді ЛКСМУ, наступних пленумах ЦК комсомолу республіки, а також завдання комсомольських організацій по підготовці до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів обговорено на Пленумі ЦК ЛКСМУ, який відбувся 9 серпня в Києві.

В обговорюваних питаннях було заслухано інформацію другого секретаря ЦК ЛКСМУ В. І. Цибуха, доповідь секретаря ЦК ЛКСМУ В. П. Борзова. Пленум прийняв відповідні постанови.

На Пленумі відзначалось, що комітети комсомолу республіки, керуючись рішеннями XXVI з'їзду КПРС, наступних Пленумів ЦК КПРС, постановою ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», положеннями і висновками, які містяться в промові Генерального секретаря ЦК

КПРС товариша К. У. Черненко на Всеармійській нараді секретарів комсомольських організацій, повинні зосередити зусилля на вдосконаленні стилю, форм і методів своєї роботи, підвищення ролі кожної комсомольської організації у вихованні молоді. Всю роботу необхідно пов'язувати безпосередньо з розв'язанням конкретних завдань господарського і культурного будівництва.

Визначено заходи по підготовці до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Перед комітетами комсомолу поставлено завдання — у процесі підготовки до фестивалю посилити роботу по вихованню молодого покоління в дусі любові до Батьківщини, вірності ідеалам комунізму. Намічено також всемірно розвивати соціалістичне змагання юнаків і дівчат республіки за право участі в фестивалі.

На Пленумі виступив завідувач відділом зарубіжних зв'язків ЦК Компартії України А. В. Меркулов. (РАТАУ).

ЗАВТРА — ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА

Недавно за рішенням ЦК ЛКСМ України будівництво кількох корпусів виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка» оголошено республіканською ударною комсомольською будовою. За комсомольськими путівками прибувають сюди працювати юнаки та дівчата, яким до душі неспокій, які прагнуть своїми руками творити життя.

Нині на будові трудяться два молодіжні колективи мулярів. Один з них очолює молодий комуніст Яків Смаглюк. Будівельники зводять Інженерно-лабораторний корпус з електронно-обчислювальним центром, автоматизованою системою управління. Члени другого колективу працюють на спорудженні другої черги метизного цеху.

НА ЗНІМКУ: гарний настрій у членів КМК Якова Смаглюка — своє професійне свято вони зустрічають високими трудовими здобутками.

Фото В. ГРИБА.

ДО ГАРТУ, ДО КРАСИ

І знову майорять стяги на стадіонах, спортивних майданчиках, асюди, де щодня збираються фізкультурники різного віку, щоб здобути високий фізичний гарт, набратися сил і бадьорості. Сьогодні в День фізкультурника активісти складуть рапорт про досягнення в спортивно-масовій роботі, а кращі спортсмени, вийшовши на спартакіадні старты, продемонструють високу майстерність. Їх нові рекорди будуть неабиякою прикрасою свята.

Нині в області діє 1412 колективів фізкультури, в яких понад 396 тисяч робітників, колгоспників, студентів, школярів, учнів профтехучилищ постійно тренуються в секціях, беруть участь в масових спортивних турнірах. Спочатку року тут підготовлено 13 майстрів спорту, 127 кандидатів у майстри, 955 першорядників, 99800 спортсменів масових розрядів, майже 95 тисяч значків ГПО.

У Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту» підкреслено: «Головне завдання фізкультурного руху, всієї системи фізичного виховання — всемірно сприяти зміцненню здоров'я радянських людей, підвищенню їх працездатності і продуктивності праці, готовності до захисту Батьківщини, завоювань соціалізму, формуванню високих моральних якостей, бадьорості духу, сили і витривалості, вихованню здорового і життєрадісного підростаючого покоління». Звідси й орієн-

тир фізкультурних і комсомольських активістів, які об'єднали свої зусилля в спільній роботі по фізичному вихованню молоді.

Адреси досвіду є в кожному місті, кожному районі області, де практикуються цікаві форми спортивно-масових заходів. Наприклад, в колгоспах імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, «Победа» Маловисківського, «Україна» Знаменського, імені Шевченка Кіровоградського районів, на Світловодському заводі чистих металів, Побузькому нікелевому заводі стали традиційними змагання під девізом «Всією бригадою — на старт!». Хлібороби, тваринники, молоді робітники колективно після робочих змін, у ви-

хідні дні стають на старті ГПО, а потім складають залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою фізкультурного комплексу.

Перший фізичний гарт здобули кращі спортсмени області в школах, підвищили його в колективах фізкультури технікумів, профтехучилищ, інститутів. Уроки фізкультури були для них не менш значимими, ніж з фізики чи математики. Нині у збірних області ми бачимо вихованців Кіровоградської СШ № 5, Солгутаївської десятирічки Гайворонського району, Кіровоградського машинобудівного технікуму. Наприклад, перший наставник спортсменів майбутніх машинобудівників М. С. Биков поставив перед своїми вихованцями чітке завдання — кожен випускник цього навчального закладу має стати значківцем ГПО і спортсменом — розрядником. Серед учнів М. С. Бикова був Володимир Твердоступ. Нині він майстер спорту з багатоборства ГПО, чемпіон області, призер республіканських і всеукраїнських змагань.

А ось інструктор по спорту колгоспу «Україна» Знаменського району Олена Харланова та завідувача дитсадком колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району Людмила Корнева (вона фізорг на громадських засадах, призерке обласних фіналів з багатоборства ГПО) вважають, що дітям треба фізично загартовувати ще дошкільнятами. Тому вже в дитсадках вони влаштовують змагання веселі старты, навчають плавати. Їх вихованці беруть участь в районних турнірах, що проводяться під девізом «Тато, мама і я — спортивна сім'я».

Зробити крок уперед від масовості до майстерності можна лише при тій умові, коли на місцях буде створена добра спортивна база, коли спортивні споруди будуть використовуватись ефективно. Тож у кращих комсомольських та фізкультурних організаціях дбають про будівництво нових та вміле використання наявних спортивних баз. Скажімо, в Світловодську, Олександрії, в колгоспах «Мир» Гайворонського, імені Шевченка, імені Щорса Ульянівського районів юнаки та дівчата при підтримці господарських керівників обладнали для себе спортивні комплекси і тепер мають можливість набиратись тут сили та бадьорості. У них справді спорт і труд поруч ідуть.

Шикуються загони красивих, сильних, загартованих молодих людей. Їх чекають щасливі старты і фініші — сьогодні, завтра, кожен день.

Високого сходження вам, друзі! До гарту, до краси!

ВІЙНИ— РІШУЧЕ «НІ!»

У таборі комсомольського та піонерського активу «Горн» пройшов день боротьби за заборону ядерної зброї.

Хлопці й дівчата провели конкурси інсценування політичної пісні і політичного малюнку, плакату, сатири, заочну мандрівку по містах, де відбувалися Всесвітні фестивалі молоді, мітинги протесту за заборону ядерної зброї.

Члени всіх п'яти загонів підписалися під листівками протесту проти застосування ядерної зброї на планеті.

«Ми не хочемо бачити сльози, голод, розруху. Докладмо всіх сил, щоб ніколи не повторилися страхотні війни!», «Люди, доки не пізно, станьте на боротьбу проти ядерних вибухів на планеті Земля!», «Збережемо планету прекрасну і квітучу!», «Ні!» — ядерній бомбі! — ці слова взяті з листівок протесту загонів «Дружба» і «Ритм». Важливо, що під ними поставили свої підписи й мешканці мікрорайону, де знаходиться табір.

З. КАДУК,
м. Кіровоград.

Відколосилось жнивне поле. Тільки жовтогаряча стерня та чорні смужки свіжозораного лану свідчать про те, що ще зовсім недавно тут ішла напружена боротьба за цього річний хліб. Закінчують роботу скиртувальники, вивели могутню техніку на поля механізатори гос-

Вінець хліборобської праці

подарств. Закладаються основи майбутнього врожаю.

А нині підбиваються підсумки трудового літа. Хлібороби Петрівського району віджнивували на славу. Комбайнер радгоспу «Маріампільський»

В. П. Тимофеев разом з помічником М. О. Кирничним намолотив тринадцять з половиною тисяч центнерів зерна. Це один з кращих показників в області. Рекордних намолотів добились М. Є. Горбачевський з колгоспу імені

Леніна, І. І. Жовнуватий з колгоспу «Росія», комсомольсько-молодіжний екіпаж Володимира Тишика з радгоспу «П'ятихатський».

Про все це йшлося на святкуванні обжинків, яке відбулось у районному центрі. Могутній Урожай з глибокою повагою говорив про тих, хто наперекір усім примхам погоди, недосипаючи ночей, успішно зібрав з ланів хліб. Це саме їм на святі адресувались найщиріші слова шани і подяки.

— Ще більших вам намотів у наступному році! — бажали жнивварям! Приєднаємось до цих побажань.

На знімках: хлібом-сіллю вітає жнивварів учасниця художньої самодіяльності Іскрівського СБК Любов Музиря; члени збирально-транспортного загону радгоспу «Маріампільський» (бригадир В. О. Плюкало) намолотили понад 50 тисяч центнерів зерна; у центрі — комбайнер В. П. Тимофе-

ев; Володимир Тишик з колгоспу «П'ятихатський» став першим у соціалістичному змаганні серед молодих жнивварів району. Фото С. АНДРУСЕНКА.

Петрівський район.

— Сергію! Гайда купатися, сонце ж он як припікає. — Та... — зам'явся Сергій. — Учора до нас приходили. Цікавляться, чим я займаюся на канікулах, — додав з робленою байдужістю. — Мати до дванадцяти ночі не спала, мене чекала. Плакала... Я ж їй обіцяв...

— А хто приходив?

— Мабуть, з міліції.

— Ха! До мене вже разів три приходили. Ходімо. Сьогодні Ігор прийде.

Цього було досить, щоб сумніви відпали. Хлопець заскочив на веранду, метнувся до холодильника. На столі біліла записка: «Купи... принеси... нарви... нагудуй...» — мимохід вихопив оком накази матері: «Ет, встигну!» — і, схопивши шмат ковбаси та хліба, вибіг на вулицю.

Невідомо, чому це гарне лісове озеро називають у Знам'янці компанкою. Для хлопчаків різного віку воно постійне місце відпочинку. Байдуже їм, що поруч урвище, засипане сміттям, що у воду фактично можна зайти лише в одному місці, що на маленькому клепику берега не дуже розгарається з м'ячем — їх це не лякає. Притягли звідкись «козла» — хитку споруду з дощок — і гелпаються з неї животами об воду, аж виляски в лісі йдуть. А добре плавати, а тим паче пірнати, уміє далеко не кожен.

Ігор — уміє. Цей як стрибне з імпровізованої вишки, то випірне аж на другому березі, а двадцятиметрову смугу води перпливає разів п'ять без перепочинок. І цим своїм умінням, і спортивним виглядом, і новенькою червоною «Явою» широкоплечий, засмаглий Ігор збирає навколо себе таких хлопців, як восьмикласник Сергій. Їм байдуже, що їхній кумир ніде не працює і не вчиться, хоч школу закінчив кілька років тому, що частенько тут же таки, на коранці, розпиває горілку та вино в компанії своїх друзів. Хлопчаки тозяться поряд, слухають далеко не інтелектуальні розмови й чекають, коли Ігор зверне

на них увагу (бо він не любить, аби йому лізли на очі). Можливо, дасть когось прокататися на мотоциклі, або в карти поклоче грати — на гроші. Сергій стискає в спітнілій долоні монети, що мати залишила на покупки...

Мати, ясна річ, не знає, в якому товаристві проводить час її син. Де їй — цілий день на роботі. Коли заходить мова про сина, жінка бідкається: «Чоловічої руки йому не вистачає».

вештаються без діла, дають влітку, висловлюючись мовою офіційних документів, «процент правопорушень серед неповнолітніх».

Чим же зайнятися тим, хто не потрапив у піонерський табір, не поїхав до бабусі, не влаштувався на роботу?

Колись у Знам'янці налічувалося до десятка спортивних майданчиків по мікрорайонах. Нехитре обладнання було там — особливо на окраїні — футболь-

ку. Тепер же на майданчику тиша — якщо не рахувати голосів, що долинали з павільйончика, де забивають «козла». У домоуправління № 1 до цього об'єкта руки не доходять, всюди ремонт, роботи багато...

Є при цьому домоуправлінні дитячий клуб «Спартак», розташований у підвалі одного з будинків по вулиці Гагаріна. Керує ним А. Т. Малюта. Приміщення хоч і незатишне, зате до-

коробку. Та, власне, кажучи, і сам А. Т. Малюта разом із своїми вихованцями міг би взятися за цю справу. От і було б в негоду чим займатися. Але керівник клубу настроєний песимістично:

— Не знаю, чи під силу це нам...

Ця невпевненість, зневіра чи не від того вона, що педагог-організатор вариться, як то кажуть, у власному соку? Із громадськості тісних зв'язків він не під-

Куди котиться колесо?

або Як проводять канікули знам'янські школярі

А що, коли на місці Ігоря був би, скажімо, тренер Товариства рятування на водах (є ж таке в місті і багато хлопців навіть його члени, бо платили членські внески в школі). Хай навіть не тренер, хоча б громадський інструктор з числа старшокласників. У міському комітеті комсомолу навряд чи могли б зараз такого підібрати, про це треба було б подбати заздалегідь. Тож у міському обмежилися лише тим, що поклали в папку список учнів, схильних до правопорушень. Усі вони, мовляв, на літо «пристрєчені»: хто працює, хто під наглядом батьків.

Але ми вже бачимо, під яким «наглядом» перебуває Сергій (прізвище якого, до речі, теж у тому списку, і не називаємо його лише тому, що жаль матір — скромну, роботящу жінку).

Учні міської школи № 4 С. Легкодух та М. Самосюк — згідно з тим же списком працюють у рибтресті. Насправді ж їх там і в очі не бачили. О. Голєнков з цієї ж школи «трудився» у місцевому радгоспі... 9 днів. Не з'являвся в дистанції вантажно-розвантажувальних робіт і І. Лютко — учень СШ № 3. Так що списки, судячи з усього, виявилися далекими від життя.

Тим часом саме отакі хлопці, котрі цілими днями

ні ворота, волейбольні стовпи, одна-два перекладні у формі трапеції. За кожним майданчиком були закріплені шефи з числа найближчих підприємств. Тепер же Ольга Заточна, інструктор міському комсомолу, відверто зізналась, що про існування таких майданчиків вона навіть не чула. А вони існують. Ось один з них — навіть не майданчик, а втопаний п'ятачок по вулиці Кіровоградській. Дерев'яна перекладина, яку хлопчаків самі встановили, недавно переламалася й один з підлітків травмував руку.

Та що говорити про околиці! Давайте заглянемо на спортивний майданчик у центрі міста, неподалік від міському комсомолу — у Жовтєвому мікрорайоні. Тільки, якщо ви не були тут кілька років, глядіть, не заблудитесь. На місці колишнього майданчика — просторого, огороженого високою дрютяною сіткою — вирости адміністративні споруди, гаражі (з легкої руки, треба гадати, головного архітектора міста). Поряд ніби обладнали новий майданчик, але то одне назва. Там немає ні футбольного, ні волейбольного полів. Від дрютяної огорожі залишилися одні похилі стовпи. На старому, пам'ятається, галас не вщухав ні взимку, ні вліт-

ку. Тепер же на майданчику тиша — якщо не рахувати голосів, що долинали з павільйончика, де забивають «козла». У домоуправління № 1 до цього об'єкта руки не доходять, всюди ремонт, роботи багато...

І це проводили тренування з футболу, ходили в поїзд, — пригадує семикласник І. Мусцевий — один з найактивніших членів клубу.

Жаль тільки, що таких хлопців у клубі можна перелічити на пальцях. Наприклад, жоден з підлітків ні з будинку, де розміщений клуб, ні з сусіднього, сюди не ходять. Чому? Відповіді на це питання не знає і сам Анатолій Трохимович. А вона проста: нецікаво.

— А чим займатися спартаківцям взимку? — борониться А. Т. Малюта, — зал для тренувань ДЮСШ нам не надає, у хокей ніде грати, керівники гуртків з будинку піонерів до нас не хочуть приходити...

Анатолій Трохимович, очевидно, забув, що будинок піонерів хотів відкрити в «Спартак» філіал деяких гуртків, зокрема, художній чеканки, випалювання. Але господарі клубу не скористалися цією пропозицією, бо треба було встановити стіл, шафу, придбати деякий інструмент. На це коштів не знайшлося, немає їх і на те, щоб виготовити нескладну хокейну

тримус. У міський комітет комсомолу не заходив. Клуб не має ні свого статуту, ні девізу, ні навіть вівіски. А це ж не просто атрибути. При вмілій організації вони могли б набути романтичного змісту, стати одним з тих елементів, що приваблював би підлітків.

Відчутну допомогу в цій справі міг би надати міський комітет комсомолу, однак і його представники з свого боку не виявили намірів до контакту.

А тепер заглянемо у міський парк на ігровий майданчик Будинку культури залізничників. Але не готуйтеся проквітати на баскому коні каруселі, чи птицю злетіти на гойдалці — тут усе на замку. Працює лише у суботу та неділю.

На міському стадіоні теж не чути дитячих голосів. Не бачили його трибуни цього літа баталії на приз клубу «Шкіряний м'яч». Та й звідки їм взятися, якщо двох команд ніхто не організовує, змагання по мікрорайонах не проводяться. Золотим сонячним колесом котиться дзвінкоголосий літній день. Де в цій надвечірній час Сергій? Де його однокласники Скрипниченко, Шеремета, Жерновий та інші? Куди покотиться колесо їхньої долі, котре ще не пізно повернути...

Н. КОЛОСОК.
м. Знам'янка.

Еталонний молодіжний колектив

Стати еталонним, тобто зразковим молодіжним колективом — висока честь. Та чи не більше зусиль вимагає дальше просування вперед тоді, коли ти став взірцем для інших? З цим завданням неогранічно справляються чимало еталонних колективів підприємств окружного центру. Дуже відповідально завдання комсомольських організацій — добиватися, щоб еталонними стали й робочі місця. Про це йдеться в статті першого секретаря Толбукінського міського Комуністичної Спілки Молоді Христо Стайкова. Він наголошує на необхідності посилення індивідуальної роботи з молодими виробничниками.

Кожен тиждень — ударний

Молодіжні трудові колективи Добруджі відзначають кожен із 40 тижнів комсомольської вахти на честь 40-річчя перемоги соціалістичної революції в Болгарії ударною працею. Газета назвала в числі «кращих комсомольсько-молодіжних колективів округу» бригаду водіїв автобусів з Толбукінського автозаводського комбінату, якому на початку 1984 року виповнилося 40 років. Колектив зводив на пальному та поточному ремонті машини 10200 левів.

Добірку за матеріалами видання «ПЛАМ'Я» толбукінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

Старт

У НЕ ПОХВАЛБА. Я просто пишу, що вже вдруге став чемпіоном області з багатоборства ГПО, успішно виступав на республіканських турнірах. Значок ГПО, червоні чемпіонські стрічки та знаки — мої скромні нагороди.

Перші кроки до сходження зробив ще в школі. Постійно тренувався у стрільській і легкоатле-

тері. Разом з товаришами по бригаді.

По-доброму заздрю світловодському майстру спорту з марафонського бігу Г. М. Манойлову, який був призером республіканських турнірів. Він під час тренувань за рік в середньому пробігав більше восьми тисяч кілометрів — не на стадіоні, а берегами моря, лісовими стежками. Його ніхто не примушував, не нагадував, коли треба це робити. Щодня кілька годин бігу. Звідси й результат. І головна нагорода — зроблено запас сил і багаторості на довгі роки.

Разом зі мною на обласному фіналі з багатоборства ГПО чемпіонські стрічки одержували робітники заводу чистих металів Григорій Яненко та Валерій Ленець. Яненко брав участь в усіх десяти фіналах. І завжди з успіхом.

Чим багаті ці два спортсмени? У них чимало друзів — вже літні, ровесники і зовсім юні — всі на стадіоні. Початківцям Яненко і Ленець завжди допомагають, намагаються зробити все можливе, аби хлопці й дівчата швидше виконали нормативи ГПО і теж могли брати участь у відповідних турнірах.

Таких як Валерій і Григорій у нашому місті багато. Вони допомогли фізкультурним активістам Світловодська згуртувати спортивні секції в дитячо-підліткових клубах, що діють в кожному мікрорайоні міста. І тепер спортивні поєдинки відбуваються на майданчиках біля гуртожитків, в парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка, просто в дворах.

Тисячі світловодців свій вільний час віддають фізкультурі і спорту. І я пишу, що теж серед цих красивих і міцних людей, котрі гартують себе духовно й фізично.

Ю. КАРАВАЙЧЕНКО,
чемпіон області з багатоборства ГПО.
м. Світловодськ.

Усі друзі з стадіону

тичній секції, захоплювався ігровими видами спорту, брав участь в обласних фіналах військово-спортивних ігор «Орля» і «Зірниця». А коли почав працювати на заводі твердих і тугоплавких металів, одразу записався в секцію багатоборства ГПО. Бо саме в ній можна здобути всебічне фізичне загартовування і майстерність — бігаєш, підтягуєшся на перекладині, стріляєш, плаваєш, меташ гранату. Для майбутнього воїна це вже немало.

Наш інструктор по спорту С. Чурбанов часто підкреслює:

— Якщо вже взявся тренуватись, то пауз не повинно бути. Зробиш перерву на кілька днів, і вже під час чергових занять відчуваєш, що ти втратив дуже багато.

Тож виходжу на стадіон, в тир, на кросову дистанцію щодня. Головне — біг, біг, біг! Вранці, ввечері.

НА ЧЕСТЬ СВЯТА

Сьогодні в парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна відбудеться творчий звіт фізкультурних активістів обласного центру. З показовими вправами виступлять провідні спортсмени Кіровограда.

На площі імені Кірова буде дано старт гончакригеріуму, що входить до програми республіканських змагань юних велосипедистів на приз «Молодого комунара».

Масові поєдинки, присвячені Дню фізкультурника, відбудуться на всіх спортивних базах міста. На стадіоні спортклубу

«Зірка» турнір легкоатлетів з виробничих колективів, матчі жіночих команд з хокею на траві. На стадіоні «Піонер» велике спортивне свято влаштовують комсомольські й фізкультурні активісти заводу радіовиробів. А спорткомплекс факультету фізвиховання педінституту прийме сільських багатоборців ГПО.

Траса визначена для марафонців, велосипедистів, призи чекають юних футболістів, які поміряються майстерністю на спортмайданчиках, що обладнані в кожному мікрорайоні міста.

Десятки висококласних спортсменів — самбістів і дзюдоїстів — виховав тренер обласної ради ДСТ «Колос» Л. Медведєв. Вони були чемпіонами та призерами республіканських турнірів, їх включено до збірних команд республіки. Портрет тренера красується в «Книзі пошани» обласної «Колоса».

На знімку: Л. МЕДВЕДЄВ зі своїми вихованцями під час чергового тренування.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

При світлі «Зіроньки»

Дитячо-юнацький спортивно-технічний клуб «Зіронька» будинокуправління № 3 житлово-комунального відділу виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка» створено сім літ тому. Базується він на вулиці Кременчуцькій. До послуг юних червонозорівців майстерні, фотолaboratorія, кімната настільних ігор, спортзал, ігрові майданчики. Поряд — гімнастична частина містечка для самостійних занять усіх бажаючих та для підготовки до складання нормативів комплексу ГПО.

У спортивному комплексі нестандартне обладнання: перекладина, рукохід, бруси, два силових снаряди з обгрітою штангою, два швидкісні барабани — так звані бігові доріжки, тренажерні кільця для відпрацювання гнучкості й виправлення ушкодження хребта, гімнастична стінка-тренажер — дублер шведської драбини. У зоні гри в настільний теніс встановлено шість зварних столів.

У центрі спортмістечка встановлені стенди з нормативами комплексу ГПО, положенням про спартакіаду «Юність».

І біля кожного з шести багатоповерхових будинків заводського мікрорайону збудований свій спорткомплекс, а поряд, у пляжній зоні відпочинку, волейбольний та гандбольний майданчики.

Все це було зроблено за проектом заводських архітекторів і ради спортклубу «Зіронька» руками молодих робітників підприємства при активній допомозі самих же підлітків і їх батьків.

Першими наставниками дітей і підлітків тут стали електрозварювальник Іван Осипов, формувальник цеху ковкого чавуну Вячеслав Соловйов.

Клуб має свій статут, емблему. Керує клубом рада (з числа підлітків). Громадське самоврядування підвищує авторитет юних, вони прагнуть виправдати довіру дорослих.

У клубі нині 14 секцій і гуртків: настільного тенісу, футболу, шахів, шашок, судодельного спорту, радіо-

керованих моделей і мотоциклетний, радіотехнічний і радіосекторний, технічної творчості та інші. В цілому майже 500 підлітків знайшли собі заняття до душі.

Традиційною стала для юних мешканців вулиці Кременчуцької спартакіада «Юність» (за програмою 12 видів спорту). Вихованці клубу постійні учасники районних, міських, обласних і республіканських змагань, де часто займають призові місця.

Щорічно під час зимових канікул 120 дітей зміцнюють своє здоров'я в таборі спорту і техніки при спортклубі «Зіронька», а влітку — в піонерському таборі імені Ю. Гагаріна і на турбазі «Світлячок».

На початку літнього спортивного сезону в «Зіроньці» відбуваються цікаві свята спритних та завзятих. Наприклад, на спортивному святі «Спорт і здоров'я» стартувало понад 600 підлітків, а загальна кількість учасників разом з дорослими (був турнір «Тато, мама і я — спортивна сім'я») сягнула до 1000 чоловік. Кращим спортсменом було вручено близько 200 грамот і дипломів, 100 подарунків і сувенірів.

«Зіронька» скликає юних. Тут їм цікаво й весело. Тут вони набивають силу і багаторості.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

На п'єдесталі!

СІЧЕНЬ. Студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту Леонід Левченко на республіканському турнірі авангардівців в Донецьку став володарем золотої медалі, показавши результат у потрійному стрибку — 16 метрів 22 сантиметри.

ЛЮТИЙ. Олександрієць Андрій Бурцев на першості республіки з плавання, що проходила в Харкові, подолав стометрівку вільним стилем за 54,55 секунди і перекрив норматив майстра спорту.

▲ Рекорд у масовості встановлено в Світловодську під час Тижня лижника — на старті вийшло понад 20 тисяч жителів міста.

БЕРЕЗЕНЬ. Студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Ольга Климовська на першості центральної ради ДСТ «Буревісник» у Ленінграді, виконуючи вправу МП-5, вибила 582 очка з 600 можливих. Є норматив майстра спорту!

▲ У Вільносі закінчився турнір збірних СРСР і НДР з плавання. Вихованець тренера ДЮСШ облспорткомітету В. В. Манька Сергій Пальчиков у залпні на спині (дистанція 200 метрів) показав найкращий результат — 2 хвилини 8,07 секунди. Віднині юний спортсмен у десятці кращих плавців України.

КВІТЕНЬ. Вихованки Кіровоградського тренера В. Ф. Шептицького на зональній першості республіки з хокею на траві, що тривала у Кривому Розі, вибороли друге місце і здобули путівку у фінал.

ТРАВЕНЬ. У Кіровограді закінчився особистото-командний чемпіонат України з боротьби самбо. Чемпіонами тут стали студенти Кіровоградського педінституту Сергій Петров і Володимир Долгих.

▲ 150 кращих сільських багатоборців ГПО взяли участь в обласному турнірі, що проводився під девізом «Всією бригадою — на старт!»

Командну перемогу здобули спортсмени колгоспу «Победа» Мало-висківського району.

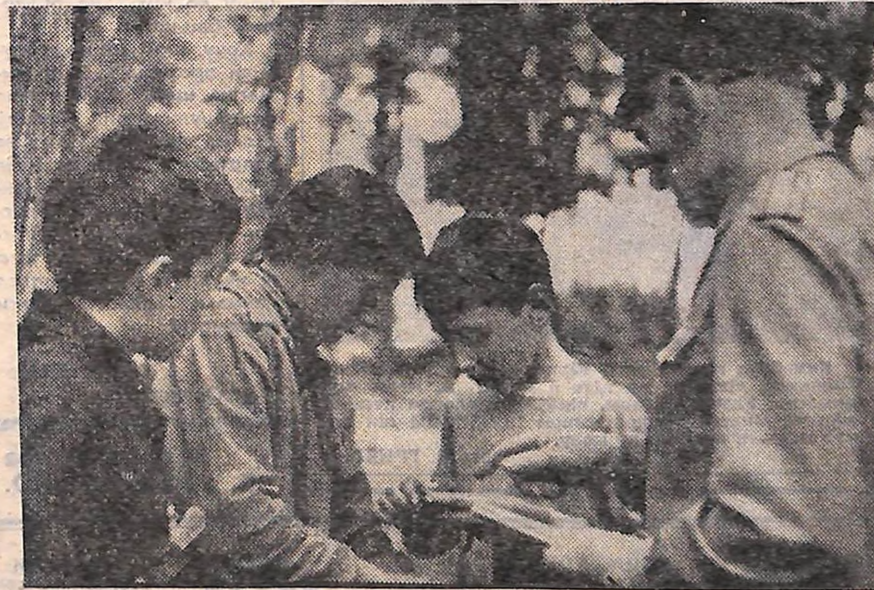
ЧЕРВЕНЬ. На традиційному всеосозному турнірі на призи Українського телебачення з боротьби дзюдо Кіровоградці Володимир Парамон, Іван Бурдін та Валерій Тихонов вибороли дві срібні й одну бронзову медалі.

ЛИПЕНЬ. Майстер спорту зі стрільби Маргарита Заяц (тренер І. К. Вільний, обласна ДСТ «Колос») на першості країни серед спортсменів сільських спортивних товариств стала бронзовою призеркою, вибивши на траншейному стенді 186 очок з 200 можливих.

КАЛЕНДАР ІГОР

фінальних змагань з футболу за участю «Зірки» (за 13—26 місяць)

- 14 серпня — «Зірка» — «Буковина» (Чернівці);
- 25 серпня — «Нива» (Бережани) — «Зірка»;
- 28 серпня — «Поділля» (Хмельницький) — «Зірка»;
- 6 вересня — «Зірка» — «Десна» (Чернігів);
- 9 вересня — «Зірка» — «Динамо» (Ірпень);
- 15 вересня — «Спартак» (Яготин) — «Зірка»;
- 18 вересня — «Дніпро» (Черкас) — «Зірка»;
- 28 вересня — «Зірка» — «Спартак»;
- 30 вересня — «Зірка» — «Дніпро»;
- 7 жовтня — «Десна» — «Зірка»;
- 10 жовтня — «Динамо» — «Зірка»;
- 17 жовтня — «Зірка» — «Нива» (Бж);
- 20 жовтня — «Зірка» — «Поділля»;
- 27 жовтня — «Буковина» — «Зірка».

Піонерський табір «Червоні вітрила» базується в лісовому масиві на околиці Кіровограда. Тут щодня відбуваються цікаві спартакіадні змагання, військово-спортивні ігри, школярі вчать плавати, складають нормативи ГПО.

На знімку: ветеран Великої Вітчизняної війни І. М. БЕЛОКОНЕВ дає настанову учасникам військово-спортивної гри «Зірниця» Олеху КРАМАРЕНКУ, Ігорю БЕЛІВУ та Володимир ДИГУСАРУ.

Фото П. ЛАСУНА.

ОБРЯДИ НАШІ,
РАДЯНСЬКІ

Свої послуги пропонує...

ТОГО ВЕЧОРА вони зрозуміли, що ділі не зможуть бути одне без одного, і вирішили одружитися. Наступного ранку обоє прийшли до райвідділення ЗАГСу.

Закрійниця швейного цеху райпобуткомбінату Зоя Фреюк та студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Олександр Кожухар потрапили до обрядового салону, який працює в Добровеличківці вже кілька років, вперше. І, звичайно, потребували допомоги й поради спеціаліста. Зустріла молодих завідувача Галина Кравченко...

— Хочемо з Сашком дещо підібрати до весілля, — сказала Зоя.

— Ось квіти, віночки, сукні, фата, листівки... Доки Зоя та Олександр вибирали собі покупки, Г. Кравченко розмовляла з іншою парою, яка вирішила урочисто відзначити народини. Вона запропонувала їм гарні стрічки, квіти, прикраси.

Зоя перебирала стрічки, вибирала найкращі квіти. Може, вона в цю мить уявляла, як стоятимуть вони із Сашком на весільному рушникові? У салоні їм запропонували й вишитої рушники, на якому майстрині - вишивальниці вигантували: «На щастя, на долю».

— А ось у нас є такі ще факели. Їх запалюють од часі вічного вогню при проведенні весільного обряду, — пояснювала Г. Кравченко.

КІМ САЛОНУ обрядової атрибутики, яка є тут в широкому асортименті, у Добровеличківці діє святковий салон радянських обрядів. Він уперше гостинно розчинив свої двері у травні цього року: два просторих затишних зали — святковий і танцювальний, зручний вестибюль, є навіть зразково обладнана кухня. Тут кожен може відзначити своє весілля, проводи в армію, народини. Всі турботи на себе візьмуть працівники обрядового салону. Поруч — прокатний пункт, де завжди можна взяти посуд, кухонний інвентар тощо.

В. ВІЄВЬКА.
сміт Добровеличківка.

Виросли і змужніли

ЮЛІЯ Павлівна Марчинська... У минулому, в далекі воєнні роки — просто Юлька. Саме тоді, на той важкий час випало їй вийти заміж.

Йшов 1943 рік. У селі сатаніли окупанти. Чорними круками нападали вони на юнаків і дівчат, відправляючи їх на фашистську каторгу. Ох, як жалкував тоді Дмитро на ті кілька місяців, що не вистачило до повноліття на початку війни! Адже саме через них, хоч як просився, а на фронт не взяли... Він запропонував Юльці одружитися в ті дні, аби врятувати її від відправки в Німеччину — одружених до «фатерлянд» не забирали. Гірким полином смакувало їм те «весілля»...

Першу доньку вони назвали Надією. Берегла Юлія свого первістка, як могла. Найбільше потерпала, щоб маля не плакала. Бо лиш писне, фашисти, які загарбали хату «на постій», одразу вигнали всіх на подвір'я. Іди, мовляв, куди хочеш.

ПІСЛЯ визволення Дмитро теж став солдатом. Треба було гнати фашиста далі з рідної землі. Прощаючись, Юлія шепотіла своєму чоловікові кризь слези:

— Іди, Дмитре, а я вже якось... Як усі. Чекай. Тільки повертайся!

Діждалася. Вернувся Дмитро з війни. Зранений, змучений. Але живий. Ступнув на подвір'я — назустріч дівчинка вибігла. Глянув на дружину, сам собі не повіривши:

— Невже ж оце наша Надійка так виросла?

— А то хто ж? Вона...

— Надійко!.. — притулившись жорсткою шкою до дитини. Одразу й не збагнув, чого донька пручається. Не знала його

зовсім (як ішов воювати, їй всього кілька місяців було).

— А ви ж як тут без мене? — заглянув дружині у вічі. Та мовчки припала до його грудей.

Бо хіба ж можна одразу все розповісти? Як разом з іншими в'язала снопи за жаткою. Додому добиралася пізно ввечері. Стомлена, брала з рук свекрухи маля, годувала. А воно плакало, відверталося, не хотіло перегорілого молока.

— Ну, чого ж було в обід не прибігти? — скаже, було, свекруха.

— Ніяк було, мамо. Самі ж знаєте — для фронту робимо, для фронту стараємося.

ПО ВІЙНІ вони з Дмитром працювали в колгоспі вже вдвох. Поволі життя налагоджувалося. Спливали роки, на зміну молодості прийшла зрілість. Та не мешало поміж них подружнього щастя. Раз-по-раз заглядав до їхньої хати клеотун-лелека. Дарував дитей.

РОЗКАЖУ ПРО СІМ'Ю

Надійка, Толя, Шура, Галя, Жень, Коля, Віталій, Олена, Таїса, Валя, Люда вже вирости. Стали достойними, роботящими людьми. А груди Юлії Павлівни прикрасив орден «Мати-героїня». Пишталася ним жінка. Оберігала ревниво.

... Того дня Дмитро Микитович саме був у полі, а вона з дитини поралася по господарству. Перші подихи грози не вічували, здавалося, нічого лихого. Дівчат важко було навіть забрати з-під дощу в хату. Та і там газір не вчував.

Нараз жінка відчула, як тіло шось ніби пропало. Зрозуміла — блискавка! І одразу ж втратила свідомість. До тям прийшла вже на подвір'ї — сусіди врятували. Першим було запитання про дітей. Її заспокоїли: всі живі. А хата падала, як смолоскип. У вогні згоріло все майно.

Ось і все про цю звичайну жінку, її пеленку, але щасливу долю. Матір. Сучасну мадонну. Не з полотна Рафаеля зійшла вона до нас. А жила й живе поруч. Думаю про неї і згадую: «Якщо хочеш, щоб тебе пам'ятали десять років — посади дерево, двадцять — викопай криницю. Хочеш жити вічно — виговай синів і дочок. Повтори себе в дітях».

Н. ГАРАС.

Новоукраїнський район.

ДАВАЙТЕ ПОРАДИМОСЬ

У нього з'явилася інша

Вісім років прожила я зі своїм чоловіком. Двоє діток йому народила — синові 5 років, доньці — 7. Та прийшло лихо в нашу сім'ю: він знайшов собі іншу. Вона старша від нього, у неї теж двоє дітей... Як мені пояснити своєму синові й доньці, чому до них не приходять батьки?

Хочу, щоб мене зрозуміли правильно. Я не вимагаю, щоб його синією повернули мені. Врешті, я сама пішла з дому на квартиру, коли він привіз іншу жінку. Але як мені бути далі? Я працюю листоношею, робота клопітна, а вдома діти, до того ж квартиру доводиться наймати. Звідки чекати допомоги?

І. ОЧЕРЕТЯНА.

м. Олександрія.

**В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.**

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ

Приймальні пункти заготівельних організацій і області закуповують у населення в необмеженій кількості висушену лікарську сировину. Сплачується ціна за кілограм:

пшимо (квітки)

1 крб.

листя кропиви

1 крб.

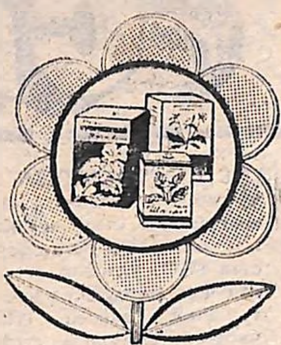
трава барвінка

1 крб. 80 коп.

трава деревію

75 коп.

трава хвоща польового 75 коп.

Громадяни! Збирайте лікарські рослини та здавайте на заготівельні пункти області.

**ОБЛСПОЖИВСПІЛКА
УКООПТОРГРЕКЛАМА.**

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфіковані кадри для залізничного транспорту таких спеціальностей:

слюсар-електрик по ремонту устаткування електровозів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

слюсар по ремонту тепловозів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

помічник машиніста електровоза (приймають юнаків, звільнених у запас з лав Радянської Армії, строк навчання — 10,5 місяця, стипендія — 72 крб.);

помічник машиніста електровоза (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 45 крб.);

помічник машиніста тепловоза (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 45 крб.);

електромеханік по авто-матичній і телемеханіці на транспорті (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

електромеханік зв'язку на транспорті (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

черговий по станції IV—V класів (приймають юнаків і дівчат, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1,5 року, стипендія — 72 крб.);

телеграфіст (приймають юнаків і дівчат, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 30 крб.);

машиніст електровоза (приймають юнаків, звільнених у запас з лав Радянської Армії, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

електромеханік радіозв'язку (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 45 крб.);

електромонтер тягових підстанцій (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

механік рефрижераторних вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 2 роки, стипендія — 72 крб.);

слюсар по ремонту електроустаткування пасажирських вагонів (приймають юнаків, які мають закінчену середню освіту, строк навчання — 1 рік, стипендія — 45 крб.);

слюсар по ремонту електроустаткування електровозів (приймають юнаків з числа місцевої молоді, які мають освіту за 8 класів, строк навчання — 2 роки, стипендія — 23 крб. 50 коп.).

Для вступу треба подати: заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження, документ про освіту (оригінал), характеристику зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію, довідку про стан здоров'я (форма № 086(у), 6 фотокарток 3×4 см).

Вступники проходять медичну комісію в Знам'янській залізничній поліклініці.

Випускників училища направляють на роботу за спеціальністю на підприємства залізничного транспорту, забезпечують формним одягом, вони користуються всіма пільгами працівників залізничного транспорту.

Осіб, які закінчили училище з відзнакою, приймають на навчання до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Адреса училища: м. Знам'янка, вул. Розн Люксембург, 6. Проїзд до училища автобусами №№ 6, 4, 8. Телефони: 22-81, 25-42, 25-94.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; ректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 05477.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103.

Зам. № 428.

Тираж 55400.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.